

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 36 0 Rs 041722 19 Rev
Sarajevo, 22.08.2019. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću sastavljenom od sudija: Amre Hadžimustafić, kao predsjednice vijeća, Slavice Čindrak i Jasne Mujanović, kao članica vijeća, u pravnoj stvari tužitelja A. Z. iz K. ..., koga zastupa punomoćnik S. Š., advokat iz Z., protiv tužene JP ... koju zastupa punomoćnik Z. K., advokat iz Z., radi zaštite od diskriminacije, v.s. 1.000,00 KM, odlučujući o reviziji tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Zenici broj: 36 0 Rs 041722 18 Rsž od 24.12.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.08.2019. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Revizija se odbija.

Zahtjev tužene za naknadu troškova sastava odgovora na reviziju se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom Općinskog suda u Kaknju broj: 36 0 Rs 041722 17 Rs od 23.10.2018. godine odbijen je tužbeni zahtjev kojim je traženo da sud utvrdi da je tužitelj diskriminiran na političkom osnovu prilikom provođenja postupka odabira najadekvatnijeg kandidata za radno mjesto ... kod tuženog, te se odbija i tužbeni zahtjev kojim je zahtijevano da sud poništi odluku tužene broj ... od ... godine. Nalaženo je tužitelju da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.123,20 KM u roku od 15 dana, a u preostalom dijelu zahtjev tužene za naknadu troškova postupka je odbijen.

Drugostepenom presudom Kantonalnog suda u Zenici broj: 36 0 Rs 041722 18 Rsž od 24.12.2018. godine, žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena. Odbijen je zahtjev tužene za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 351,00 KM.

Blagovremeno izjavljenom revizijom tužitelj pobija drugostepenu presudu iz razloga pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se revizija dopusti, ista usvoji, pobijana presuda preinači i udovolji tužbenom zahtjevu uz naknadu troškova postupka, uključujući i naknadu troškova revizije u iznosu od 360,00 KM.

Tužena je izjavila odgovor na reviziju, s prijedlogom da se revizija odbaci kao nedopuštena ili da se u protivnom odbije kao neosnovana, uz naknadu troškova sastava odgovora na reviziju u iznosu od 421,20 KM.

Ispitujući pobijanu presudu u granicama razloga iz revizije i po službenoj dužnosti, u smislu odredbe člana 241. Zakona o parničnom postupku¹ (u daljem tekstu ZPP-a), revizijski sud je odlučio kao u izreci iz slijedećih razloga:

Ocjenjujući dopuštenost revizije, revizijski sud je imao u vidu odredbu člana 13. Zakona o zabrani diskriminacije² kojom je propisano da je u postupcima po tužbama za zaštitu od diskriminacije iz čl. 12 tog Zakona, revizija uvijek dozvoljena. Stoga je revizijski sud, primjenio tu odredbu kada je dopustio reviziji tužitelja, iako je vrijednost pobijanog dijela pravomoćne presude ispod propisanog cenzusa iz čl. 237 st.2 ZPP-a.

Revizija nije osnovana.

Iz činjenica utvrđenih u postupku proizilazi:

- dana ... godine tužena je raspisala javni oglas za prijem radnika na radno mjesto ... sa propisanim općim i posebnim uslovima;
- prijavilo se ... kandidata od kojih je samo ... kandidata pozvano na intervju, a među njima i tužitelj;
- Stručna Komisija je vršila bodovanje kandidata po kriteriju: dužina prethodnog radnog iskustva, stručne reference, opći dojam i moglo se ostvariti po pojedinom kriteriju maksimalno 15 bodova;
- tužitelj je na rang listi bio ... sa ukupno 30 bodova, dok je izabrani kandidat bio prvi sa ukupno 34 boda;
- Dana ... godine tužena je donijela Odluku o izboru radnika u radni odnos na neodređeno vrijeme na poslovima radnog mjesta ..., prema kojoj je primljen u radni odnos D. S.;

Tužitelj svojom tužbom traži da se utvrdi da je diskriminiran na političkoj osnovi, u postupku odabira kandidata za radno mjesto po raspisanom konkursu, jer je prije donošenja odluke o izboru zauzet stav da niko sa prezimenom „Z.“ ne bude izabran, a da je to posljedica političkog konflikta između direktora tuženog i njegovog bliskog rođaka M. E.

Tužena je osporila tužbeni zahtjev u cijelosti, navodeći da je postupio u skladu sa Zakonom o radu, Pravilnikom o radu i Odlukom o načinu izbora, postupkom i kriterijima za izbor novih radnika i pripravnika iz novembra 2016 god., te da je procedura provedena obavljanjem razgovora sa kandidatima koji su ispunjavali uslove objavljenog oglasa od strane Stručne komisije, koja je sačinila rang listu po kojoj je tužitelj bio na ... mjestu rangiranih uspješnih kandidata, pa je tuženi primio prvog sa rang liste, te nikakvih diskriminacija nije bilo u postupku odabira, niti je bilo utjecaja direktora na sastavljanje rang liste.

---

¹ Službene novine F BiH, br. 53/03, 73/05 i 19/06

² Službeni glasnik BiH broj 59/09 i 66/16

Prvostepeni sud odbija tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, ocjenjujući da nije dokazano da je tužena povrijedila ili ugrozila njegovo pravo na jednako postupanje, niti je dokazao postojanje i utjecaj direktora tuženog u odnosu na članove Komisije, te da tužitelj nije ni izjavio da mu je prilikom razgovora sa komisijom postavljano pitanje vezano za političku orijentaciju, zbog čega nisu ostvareni uslovi utvrđenja diskriminacije.

Drugostepeni sud prihvata stav prvostepenog suda i žalbu tužitelja odbija. U svojoj odluci se osvrće i na okolnosti da su članovi komisije imenovani isti dan kada je oglas objavljen, zbog čega direktor nije ni mogao znati da će se tužitelj prijaviti na konkurs.

Naime, tužitelj tvrdi da prilikom obavljanja intervjua Komisija njemu nije omogućila da na adekvatan način prezentira svoje vještine, zbog čega je dobio manje bodova, a da je to sve u vezi utjecaja direktora tužene na članove Komisije sa namjerom da njega diskriminira u odnosu na druge kandidate kako ne bi bio izabran na radno mjesto za koje je bio raspisan oglas.

Pravilno su nižestepeni sudovi ocjenili da se u konkretnom slučaju ne radi o diskriminaciji, jer se pod diskriminacijom podrazumjeva neopravdano pravljenje razlike između osoba, pri čemu se jedna osoba stavlja u nepovoljniji položaj od druge osobe s obzirom na osobine iz čl. 2 st.1 Zakona o zabrani diskriminacije, kao što je različito postupanje zbog političkog uvjerenja.

Tužitelj čak ni ne tvrdi da je njegovo političko uvjerenje razlog za diskriminaciju, već se poziva na političko uvjerenje njegovog rođaka, što ne može biti ni osnov za zaštitu od diskriminacije.

Pod diskriminacijom se smatra svako različito postupanje.... a u postupku nije dokazano da je prema tužitelju različito postupano u postupku izbora i rangiranja kandidata koji su se prijavili na oglas. Naprotiv, tuženi je dokazao da je procedura provedena za sve kandidate jednako, po istim pravilima i pred istom Komisijom, da su svi kandidati koji su ispunjavali uslove oglasa pozvani, a među njima i tužitelj, da je Komisija po istom kriteriju vršila bodovanje, a različiti broj bodova jeste smisao postupka odabira kandidata, što samo po sebi ne predstavlja diskriminaciju.

Tvrđnja tužitelja da mu Komisija nije pružila priliku da se adekvatno predstavi nije u postupku dokazana, jer vrijeme trajanja razgovora nije ograničeno i zavisilo je od članova Komisije i njihove procjene.

Dakle prigovori revizije tužitelja nisu osnovani, pa kako je odluka drugostepenog suda zasnovana na pravilnoj primjeni materijalnog prava, to je revizijski sud primjenom čl. 248 ZPP, reviziju odbio.

Zahtjev tužene za naknadu troškova sastav odgovora na reviziju je odbijen primjenom čl. 387 st.1 ZPP, jer taj trošak nije bio potreban za vođenje ove parnice.

Predsjednica vijeća
Amra Hadžimustafi, s.r.